

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra HERR PANTHAKAKS HISTORIE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 55. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353512188160/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Jydske-Fransk Compliment over den anden for hende — Men intet var at ligne ved den gode Panthakaks Undseelse og Forvirrelse — Ligesom Struds-Fuglen skjuler sit Hoved naar den er paa Flugt, og troer at den er fuldkommen usynlig, naar den ikke kan see selv; saaledes holdt han begge Hænderne for Øynene — en Forsigtighed, som Portner-Konen glemte, endskjønt det egentlig kun var hende, som den kunde være af nogen Nytte for — Endelig besindede hun sig, at hun i det mindste burde skjende paa sin Mand — Pful! — sagde hun — at bringe et nøgent Menneske herind, uden at sige mig det i Forvejen — Men det ligner dig — Nu nu, svarede den ærlige Portner, en indfødt Schweytser, hvem kunde tænke paa dig? — Seer du da ikke at Mennisket bløder? — Og saa er vi ja alle Mennesker — og saa har du vel seet saa meget før — og hvad er det saa meer? — Giv ham en af mine Skjorter — mine guule Skind-Buxer — et Par Strømper og sligt — det er den korteste Maade at forkomme al Forargelse paa — — Konen, der i sig selv var en god Kone, og da hendes første Forundring var forbi, bar virkelig Medynk med Panthakaks Tilstand, fandt at hendes Mand havde Ret — hun gik videre, og varmede selv Viin, og toede Blodet af ham med sine egne Hænder, som hun sagde, for Skjortens Skyld — Og nu begyndte han efterhaanden meer og meer at ligne et Menneske, og da han havde faaet to eller tre gode Hjerte-Styrkninger, var han allerede i Stand til at fortælle sin bedrøvede Tildragelse med nogen Sammenhæng — Men hvor ofte maatte han ikke fortælle den? — Fra Løberen til Secretairen, fra Trappe-Tøsen til Gouvernanten, havde det tusind-tungede Rygte og en naturlig Nysgjerrighed bragt alle Slottets Folk en efter anden ned i Portnerens Stue — Og ligesaasomt en kom, som ikke havde været der før, maatte han begynde sin Historie forfra — Dog dette var selv en Hjertestyrkning for Panthakak —